

שיחות הר"ן ר"ג

אמר: התורה שלי גבוה מאד. ובכל מקום שאני משתמש עם צרופי אותיות (דהינו הראשי תבות וסופי תבות וצרופים נוראים שמגלה בספריו הקדושים) הוא גדולה ביותר ואמר: הייתי רוצה לילך להלן מן צרופי אותיות, אבל אף על פי כן עדין אני מעכב בבחינה זו. וגם יש לו נחת מזה, כי לפעמים יש דברים שהם סתומים ונעלמים מאד שאי אפשר למצאם כי אם על ידי בחינת צרופי אותיות דהינו בראשי תבות או סופי תבות וכיוצא:

בזה עפ"י יסודות הקבלה הוא בהקדם דברי הספה"ק ברית-מנוחה (בהקדמה) שכותב שקיום העולם הוא לעשרת אלפים שנה, (שאף שבגמ' ר"ה איתא שקיום העולם הוא לשבע אלף שנה, זהו משום שבש"ס מגלים רק את ה' אלפים שכנגד ספירות הו"ת דחג"ת נהי"ם, אך בקבלה גילו גם את הג' אלפים שכנגד הג"ר העליונים, ואכמ"ל), ורבינו הרמח"ל זי"ע מאריך לבאר דברי הברית מנוחה, ומבאר שבשבע אלפים הראשונים ההנהגה היא עפ"י דרכי שכר ועונש, ובג' אלפים העליונים שאחריהם (שהם כנגד עולמות הנעלמים שבא"ק כידוע מרבינו האר"י) ההנהגה העליונה היא עפ"י דרכי היחוד הנשגבים וכו'.

ג] ולכא' גם בענין זה צ"ב מה נפ"מ לנו עכשיו במה שיחיה לעתיד לבא, ומה נוגע לנו לדעת עכשיו שבעוד שלשת אלפים שנה תהיה ההנהגה העליונה בע"ב דע"ב דא"ק וכו', אלא

א] הנה אמר רבינו בעל התניא זי"ע שהקב"ה נתן לנו כבר התורה, ולא יהיה שוב מתן תורה. והעניין, שאפילו דכתיב (ישעיה נ"א, ד'): כי תורה מאתי תצא, שלעתיד לבא תתגלה תורה חדשה כדאיתא במדרש (ויקרא רבה י"ג ג'), והיא בחינת תורה דעתיקא סתימאה, תורה דיחודים עליונים (עיין לקו"מ י"ג, מ"ט), הלא מעקרי האמונה שזאת התורה לא תהא מוחלפת ולא תהא תורה אחרת מאת הבורא יתברך שמו, ולכאורה צ"ב להתאים ב' הדברים יחדיו, וכן יש להבין מה שמוכח בדברי חז"ל (נדה ס"א ע"ב) הדעה שמצוות בטלות לעת"ל, וגם בזה צ"ב והלא התורה לא תהא מוחלפת וכו'.

ב] ובכלל צ"ב בדעה זו דמצוות בטלות לעת"ל, דלכא' מאי נפ"מ לנו לדעת מזה עכשיו, ומדוע גילו לנו זאת חז"ל [שלכא' עלול זאת ח"ו להביא חולשה בדקדוק וקיום המצוות הק'], אלא הביאור

שחיים עיקר העבודה לרוב בני ישראל הם בגדר קבלת עול בקיום המצוות בפועל, וכל מה שהאדם מזדכך מקבלים המצוות יותר גילוי אור ומעם ותענוג והתקשרות להשי"י, עד שנעשה קיום המצוה בבחי' חיות נפשו ובטל ממנו ענין המלחמה בקיום המצוות, ונעשים המצוות כאילו מאליהם, ובטלים המעשים להאור האלקי שמתגלה על ידם.

ה) ובזה מוכן שאף שמתן תורה חדש לא יהיה, בכ"ז עיקר גילוי אור האלקי שבתורה"ק יתגלה רק לעתיד, שאז נזכה לבחי' 'אז יבקע כשחר אורך' (ישעיה נ"ה, ח'), וכדאי' בזה"ק שכמו שבגאולת מצרים היה ענין דקריעת ים סוף, כך לעת"ל יהיה בקיעה דימא דאורייתא, ויתגלה אור העצמי של התורה"ק, ולא כהיום הזה אשר מחמת שמשרע"ה הכה את הסלע, לפיכך מתגלים חידושי התורה באופן של טיפין טיפין, ורק ע"י בחי' הכאה דבחי' פלפולים וגייעה, ואעפ"כ יש גם היום בחדו"ת אור גדול ביותר, וזה אפס ואין כנגד אור דתורה דלעתיד כדאי' במדרש קוהלת שכל התורה של היום היא הבל לעומת תורתו של משיח, שיגלה האור הפנימי והעצמי וגילוי האלקות שאין כדוגמתו הנמצא באור התורה"ק.

ו) וזהו שגילה הר"ק הר"ב מפרשיסחא זי"ע ועוד צדיקים, שאף שידוע שיש ירידת הדורות תמיד, שאם ראשונים כמלאכים אנו כבנ"א וכו', בכ"ז יש בחינה של נקודה שבפנימי פנימיות של בנ"י המזדככת כל הזמן יותר ויותר, ואין הדבר ניכר לעין ואין השגה בזה, וא' מהבחינות בזה הוא, שנקודה

שמבארים רבותינו בעלי הסוד רבינו הלשם זי"ע ועוד, שכל המדרגות שיהיו לעתיד מאירים בהעלמה ומתנוצצים במקצת כבר גם היום, ובפרט אצל הצדיקים הגדולים שדבוקים בה' מאירים כבר היום אורות והתנוצצות דלעתיד, וכמו דאי' בחז"ל (מגילה י"ח ע"א) על יעקב אבינו ע"ה שקראו הקב"ה ליעקב קל, שזה בחי' הארה מלעת"ל שיקראו הצדיקים על שמו של הקב"ה כדאי' (ב"ק ע"ה ע"ב), ואצל יעקב אבינו ע"ה האיר זאת כבר אלפי שנים קודם, וכן אצל כל יהודי לעתים ובזמנים ורגעים נעלים מתנוצץ אצלו בחי' הארות והתנוצצויות מלעת"ל, וממילא יש נפ"מ גדול להבין עפ"י הסוד כל המדרגות של כל העולמות מתחי' הצמצום הראשון עד סוף האלף העשירי שיחזרו ליכלל באור א"ס, שאנו באמת מקושרים גם היום הזה בבחי' העלמה לכל המדרגות.

ז) והוא נוגע לנו לדעת היום את המדרגה הגבוהה שתהיה לעת"ל שתורה חדשה מאתי תצא, ומצוות בטלות לעת"ל, שמאיר אור והתנוצצות מזה כבר עכשיו, והביאור בענין זה הוא כמו שכתבו בהרבה ספה"ק וביניהם השל"ה הק' זי"ע, שאין הכוונה שיהא שינוי בעצם התורה ח"ו, אלא הכוונה שיהא שינוי בגילוי האור שבתורה"ק, ומצוות בטלות לעת"ל היינו שיגדל כ"כ גילוי האור שבתורה עד שהחלק המצוות שבפועל של התורה יהיו בבחי' ביטול במועט להאור הגדול שיתגלה לעתיד, (אמנם עפ"י דרך נגלה ישנן שיטות אחרות ואריכות בנידון זה שאכמ"ל, ועכשיו דיברנו עפ"י שיטות המקובלים כנ"ל), והיינו

הפנימי פנימיות של בני מתגלה אצל הצדיקים הגדולים יחידי הדורות שבבחי' משרע"ה, שאצלם מתגלה כל פעם אור התורה יותר ויותר בבחי' הארה והתנוצצות מאור התורה שיתגלה לעת"ל.

[ז] ובוה גם מיושבות ומבוארות הדעות שישנן בדברי חז"ל בענין נבואת משרע"ה ונבואת משיח צדקינו, שמצד א' הלא מעקרי האמונה שמשרע"ה הוא אב לנביאים לקודמים לפניו ולבאים לאחריו, וכן פוסק הרמב"ם שנבואת משיח צדקינו רק קרובה לנבואת משרע"ה, אך בזוה"ק איתא שנבואת משיח צדקינו גבוהה יותר מנבואת משרע"ה, ומבאר הזוה"ק שאי"ז סתירה להפסוק ולא קם נביא עוד בישראל כמשה וגו', כי משיח צדקינו הוא משה בעצמו, מ"ה ש'היה הזא שיהיה ר"ת משה, משה גואל ראשון הוא גואל אחרון, וכן אי' במדרש עה"פ הנאמר על משיח ירום ונשא וגבה מאוד וגו' דקאי אף על משרע"ה.

[ח] ובחינה זו מצינו גם בזוה"ק אצל אדונינו הרשב"י ע"ה, שאמר על עצמו שיש בו בחי' יותר גבוהה ממה שהיה אצל משרע"ה, שמשרע"ה לא ידע שקרן עור פניו ואני יודע וכו', והיינו שאף שבודאי שרשב"י היה רק בבחי' תנא ומשרע"ה היה נביא הגדול ביותר, בכ"ז היות שהרשב"י היה בעצמו בבחי' משרע"ה כידוע (עיין באריכות בספר שלם מהריא"ז מרגליות זצ"ל על ענין זה) היה אצלו התנוצצות וגילוי מהבחנה הנ"ל של האור דלעתיד, שהוא יותר גדול מגילוי האור שהתגלה בגילוי אצל משרע"ה.

[ט] ובאמת י"ל שאי"ז בסתירה לפסק הרמב"ם שנבואת משרע"ה גדולה מנבואת משיח צדקינו, והביאור בזה עפ"י דברי רבינו בעל הסולם זי"ע שמבאר שיש ערך הפכי בין כלים ואורות, שהנה כל נשמות ישראל הם כמו גוף אחד שלם באדה"ר, ויורדים למטה בסוד הגוף, קודם בחי' הראש וכו' עד שבסוף הדורות יורדים בחי' העקביים דאדה"ר, בבחי' עקבתא דמשיחא, ורבינו האר"י הק' זי"ע שהיה ג"כ מיחידי הדורות שבבחי' משרע"ה היה בבחי' ראש העקביים, והיינו שמצד בחי' הגוף והכלי יש בחי' ירידה אפילו אצל הצדיקים הגדולים יחידי הדורות, אך יש ערך הפכי מאורות לכלים, וכמו שרואים בבחי' האורות כשאדם נולד מתגלה קודם בבחי' הנפש ואח"כ קונה ומגלה בחי' הרוח ואח"כ בחי' הנשמה וכו', וה"נ בגילוי אור הפנימי שבתורה שבמ"ת התגלתה התורה לדורות בעיקר בבחי' נפש, בבחי' שעיקר התורה שהתגלתה לכל בני היא בבחי' קיום המצוות כמעשה שבבחי' הנפש, ורק דורות אח"כ התחיל להתגלות ע"י הרשב"י בחי' הרוח שבתורה שבבחי' הסתרי תורה וכו'.

[י] ועפ"י י"ל שמש"כ הרמב"ם שנבואת משרע"ה גבוהה אף מנבואת משיח צדקינו, הוא בבחי' מש"כ לעיל בשם בעל התניא זי"ע שלא יהא לעת"ל מתן תורה חדש, והיינו שבבחי' גילוי החיצוניות והכלים הרי בזה הגילוי הנבואה של מרע"ה גבוהה מכולם, וזהו כפסק הרמב"ם עפ"י נגלה שהוא בבחי' החיצוניות והכלים, אך מצד התעצמות ופנימיות האור הרי בזה

העבודה בבחי' קושי ומירחא, אלא בבחי' נעימות ועונג ודבקות בקירבת אלקים לי טוב, ורק בגלל שחטאנו ונדבק בנו הסט"א צריך לפעמים בעבודה"י בחי' יגיעה ועמל לשבור המחיצות והסט"א שמפסקת בינינו לאבינו שבשמים.

יב] ולכן יש לדעת שגם היום אפשר לזכות לאור הפיוס דלעתיד, ע"י שמתקשרים לרחמי ה', ובפרט ע"י שלומדים הסתרי תורה שהתחילו לגלות הצדיקים הגדולים יחידי הדורות, שהתחילו להאיר התנוצצות מאור התורה דלעתיד, עי"ז זוכים שכל העבודה לא תהיה בבחי' קושי ומירחא ועמל, אלא בבחי' העבודה הנרצית והאהובה להשי"ת, וכמו שתהא העבודה לעת"ל בבחי' אז תתענג על ה' וכו', וזהו בבחי' דברי רביז"ל בלקו"מ (ח"ב תורה פ"ו) עה"פ ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה, שכשיש קטנות ופגם באמונה צריכין לעשות עבודות קשות, עיי"ש, משא"כ כשלומדים התורה דיחידי הדורות שהם גילו עומק דרכי היחוד והאמונה הק' בגילוי אלקות, הרי עי"ז נעשית כל התורה בבחי' כי קרוב אליך הדבר מאוד וגו', וכמו שמבאר גם רבינו בעל התניא זי"ע שענין דקרוב אליך וכו' נעשה דווקא ע"י התבוננות באמונה ובאלקות ובגדלות השי"ת וכו' וכמו שמאריך בזה בספרו הקדוש.

יג] ועפ"י כ"ז מתבאר השבח ששיבח רביז"ל את התורה שלו, ובפרט כשמשמש עם צרופי אותיות וראשי תיבות וסופי תיבות וכו', שתורה זו היא התנוצצות מגילוי האור דלעת"ל,

מגלה הזוה"ק שמשח בעצמו מגלה יותר ויותר אור הפנימי שבתורה, וכמו שהזכרנו מרשב"י ע"ה שאמר ע"ע שיש אצלו בחי' שיודע ומקושר לפנימיות האור יותר ממשרע"ה, וכן מתחזק התנוצצות גילוי האור יותר ויותר, ע"י הצדיקים הגדולים יחידי הדורות, כרבינו האריז"ל ותלמידיו, והבעש"ט הק' ותלמידיו, ורביז"ל ותלמידיו, שבבחי' התגלות אור התורה בבחי' התנוצצות דנפש, רוח, נשמה חיה, יחידה, עד שכשיבא משיח צדקינו ויגמור כל התקונים, וימשיך ויגלה האור השלם דיחידה הכללית לכל ישראל בתוך תורת משה, וללא שיעשה ח"ו שינוי בתורה מצד הכלים, אלא שיבקע כשחר אורך שבתוך התוה"ק, ויתן פנים חדשות לגמרי להתוה"ק, עד שיהא תורה דהיום בבחי' הבל לפני תורת משיח, שיוריד משיח את כל ההסתרות והכסויים שבתוה"ק עד שעין בעין יראו וכו', והיו עיניך רואות את מוריד ולא יכנף עוד מוריד, וכדאי' בחז"ל שיוריד הקב"ה גילוי כסא הכבוד בתוך השוק כחמה בתקופת תמוז, וכל אחד מישראל יזכה להתגלות אלקות שאין כדוגמתו.

יא] ואף שקיום התומ"צ יהא תמיד, בכ"ז כשיתגלה האור ירדו כל הכובד והקושי וההסתרות שישנם בעבודת ה', ונזכה לבחי' פתיחת מעיינות הסלע בדיבור בפיוס ולא בהכאה, שהסלע הוא בחי' הלב, והיום מכים בסלע, ולעתיד כתיב 'והסרת לי לב האבן מכשרכם ונתתי לכם לב בשר', שירד הקושי והכובד שבעבודה, שאי' בזוה"ק שהקושי והכובד מגיע מהסט"א, שהשי"ת אין רוצה בשום אופן שתהא ח"ו

וכדאי' שתורה דלעת"ל נקראת "גנת אגוז", ש"גנת" ר"ת "גימטריאות נ'טריקון ת'מורות", שבהם גנוזים אורות דלעתיד, שהם אורות גבוהים שלא מלובשים באותיות מפורשות, ובגילוי תורה כזאת אנו מקבלים התנוצצות מן האורות דלעתיד, ומקבלים אנו עי"ז הכח להכניע

ההסתר, ולנצח במלחמת עמלק שנלחם להסתיר ולמנוע גילוי אלקותו ית' בתחתונים, ויה"ר שנזכה כבר למחיית עמלק, וליהודים היתה אורה זו תורה דעתיקא סתימאה, ע"י משה גואל ראשון הוא גואל אחרון שיבא ויתגלה תיכף ומיד לאלתר ברחמים אמן.

